

תת"ע 11966/01 - מדינת ישראל נגד עמר אבו סנינה

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תת"ע 11966-01-19 מדינת ישראל נ' אבו סנינה
תיק חיזוני: 10152607627

בפני כבוד השופט ארנון איתן
ממשימה מדינת ישראל
נגד עמר אבו סנינה
נאשמים

החלטה

במהלך דיון שהתקיים 06.01.2021 העלה הנאשם טענה של התישנות העבריה, לאחר ועbara שנה מהיום בו הגיע את הבקשה להישפט והוא טרם קיבל זימון למשפט.

.1. ביום 18.4.18 ביצع הנאשם העבריה המיוחסת לו בכתב האישום- כניסה לצומת בניגוד לאור אדום ברמזור, לפי תקנה 54(א) לתקנות התעבורה, התשכ"א- 1961.

.2. ביום 10.5.18 הגיע הנאשם בקשה להישפט. לנאים נשלח זימון למשפט, אך לטענתו הוא לא קיבל את הזימון.

.3. ביום 19.1.19 הוגש כתב אישום כנגד הנאשם, וביום 19.3.19 ניתן ע"י מوطב זה גזר דין בהuder הנאים אשר עפ"י הרישום במערכת נט המשפט נמסר לנאים ביום 19.3.19.

.4. ביום 20.3.20, השנה לאחר שקיבל את גזר הדין בעניינו, הגיע הנאשם בקשה לביטול גזר הדין שנית בהuder הגנה. ביום 17.3.20 דחתי את בקשה הנאשם תוך שכנעת בהחלטתי שה הנאשם לא סיפק טעם שיצדיק את השינוי בהגשת הבקשה ל לבטל גזה"ד וכן שמאחר והוא זה שמסר את הכתובת לזמןונו למשפט, יש לקבוע שהכתבת נכונה ובכך מתקיימת חזקת המסירה בהזמנתו לדין. עוד ציינתי שלא הוכח שייגרם לנאים עיוות דין במידה ובקשו תידחה.

.5. המבקש ערער על החלטה זו וביום 17.6.20 קיבל בית המשפט המחווי את ערעורו של הנאשם וקבע כי חזקתה מסירה אינה מתקימת במקרה זה משום שבאישור המסירה נקבע שמענו של הנאשם אינם ידוע. כתוצאה לכך קבע בימ"ש של ערעור שגזר הדין יבוטל, בכפוף לכך שה הנאשם ישלם הוצאות לטובת אוצר המדינה בסך 1,200 ל"נ.

.6. לטענת הנאשם, היהות ועbara שנה מהיום בו הגיע את הבקשה להישפט, והוא טרם קיבל זימון,

חליה התיישנות על העבירה שביצע ועל כן, לטענתו, יש לבטל את האישום נגדו.

7. בדיעון שהתקיים ביום 2021.06.06 טען הנאשם כי עומדת לזכותו טענתה התיישנות, שכן הוא לא קיבל לידיו זימון למשפט שנה מיום הגשת הבקשה להישפט. ב"כ הנאשם הפנה את בית המשפט להוראת סעיף 230 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 (להלן: "**חסד" פ'**"). לטענתו יש לפרש את החוק כך שם חלפה שנה מיום הגשת הבקשה להישפט ועד קבלת הזימון למשפט חלה התיישנות ואין זה משנה אם ביןתיים הנאשם היה מודע לכך שהוגש כתב אישום וניתן גזר דין.

8. בתגובה טען ב"כ המאשימה כי סעיף 225א(ב) לחסד"פ מאפשר להגיש כתב אישום כנגד מי שהגיש בקשה להישפט, אף אם עברה שנה מיום הגשת הבקשה. לשיטתו תכליתה של התיישנות היא למנוע מצב בו אדם מבצע עבירה ולאחר שנה מופתע לקבל קנס, אך במקרה בו הנאשם קיבל את הקנס אין מקום לטענתה התיישנות כפי שקבע סעיף 225א(ב) הנ"ל.

דין והכרעה

9. לאחר שמעתי את טיעוני הצדדים אני סבור כי דין עם המאשימה.

10. בסעיף 239א(א) לחסד"פ נקבע:

"עברה שנה מיום שבוצעה עבירה לפי פקודת התעבורה או לפי התקנות לפיה...לא יוגש עלייה כתב אישום ולא תומצא בעניינה הזמנה למשפט לפי תקנה 38 לתקנות סדר הדין הפלילי, תשל"ד-1974,
אלא אם כן, תוך אותה תקופה, הזמן החשוד ביצוע העבירה לחקירה, או **שלחה לו הודעה על ביצוע העבירה**" (ההדגשות אינן במקור).

11. מקריאה בלשון החוק ניתן להבין כי כוונת החוק הייתה שעבירה מתишנת רק אם לא הומצאה הודעה קנס למבצע העבירה בתוך שנה מיום ביצועה. במקרה דנן, ובהתאם להוראת החוק, **ה הנאשם אכן קיבל לידיו את הודעה הקנס בתוך שנה לאחר ביצוע העבירה** ולאחריה הוא הגיע בקשה להישפט, דהיינו - לא חלה התיישנות בהתאם לאמור בסעיף 239א(א) לחסד"פ. המסמך שלטענתו הנאשם לא התקבל לידי היזיון למשפט.

12. ודוק - אמנם היזיון למשפט לא התקבל לידי הנאשם, אך הוא בהחלט קיבל לידי את פס"ד שניית בעניינו - בתוך שנה מיום ביצוע העבירה. אך בחר שלא לעתור בבקשת דוחפה לביטולו של פס"ד אלא בחלוף שנה מיום שפס"ד התקבל לידי. התנהלות זו נזקפת לחובתו של הנאשם, ובנסיבות האמורות- אין בדיתי לקבל את הטענה.

13. נוכחות טעםם אלו, ראוי לדוחות את הבקשה.

14. הנאשם ימסור את תשובתו לאישום ביום 2021.10.7 שעה 09:00.

המצוירות תעביר העתק ההחלה לצדדים.

ניתנה היום, י"ח סיון תשפ"א, 29 Mai 2021, בהעדר הצדדים.